

తప్పేవరిది?

◆ రమ.ఎం. ◆

వయసెదిగి మనసెదగని రోజులో పట్టణంలో ఇంటర్ జాయిన్ య్యాను. వయసుకు రెక్కలోచ్చి నింగిలో కెగిరి రంగు రంగుల స్వప్నాలు కంటుంది.

నేనుండే రూము అద్దె నూరు రూపాయలు. తొలి రోజులో మరొకడిని చేర్చుకుంటే అద్దె భారం తగ్గుతుంది. తోడుగా వుంటాడను కున్నాను. కాని మా రూమ్ ఓనర్ భార్య వినీల ఆంటీ అందం, ప్రవర్తన చూసి ఆ ఆలోచనకు ఫుల్స్టాప్ పెట్టేశాను.

మా రూమ్ ఓనర్ బిజినెస్ మాన్... బిజినెస్ వనితో ఈరూరు తిరుగుతుంటే వినీల ఆంటీ పరిచయమయ్యింది. వినీల ఆంటీకి అక్షరం ముక్కరాదు. చాలా మంచిది. అందంలో అప్ప రసీ... అరడుగుల ఎత్తు... వుష్టిగా అమరిన అవయవాలు... ఆంటీని చూసిన తొలిసారి అణు వణువు కొరుక్కొని తినాలనిపించింది నాకు. పాలకోవా లాంటి బాదీ అచ్చమైన తెలుగింటి పల్లెటూరి పడుచు పిల్ల అయిన వినీల ఆంటీ అందానికి మూర్ఖు చెంది చేసుకుని వుంటాడు వినీల ఆంటీ భర్త.

వినీల ఆంటీతో కబుర్లు చెప్పడమంటే నాకు

మహా సరదా. కబుర్లు చెప్పుకుంటు కళ్లతో వినీల ఆంటీ అందాన్ని జూరుకుంటూ వుంటాను. వినీల ఆంటీ మనసులో అలాంటి భావాలుండేవి కావేమో. మామూలుగా మాట్లాడేది పల్లెటూరి అమ్మాయి కావడంతో వేషధారణలో చాలా మార్పు వుంది. జాకెట్ లోపల బ్రా వేసుకోనేడి కాదు. పైటచెంగుకేవలంరెండు వక్షోజాల మధ్యే ఇమిడి వుంటుంది. అరడుగుల అందగత్తె కావడంతో చీర, జాకెట్ కప్పని ఉదర నలం చాలా విశాలం వుండేది. జాకెట్ సగం పొలిండ్లను మాత్రమే కప్పేది. ఎడమ వైపు వక్షోజం మీద ఓ వుట్టుమచ్చ. నడం వంపులో మరో వుట్టుమచ్చ కామోద్రేకం రేపుతుండేది.

వినీల ఆంటీపై నాకు కోరిక కల్గడానికి అంతత దగ్గరగా ఏ అమ్మాయిని చూడక పోవడం. అంత చనువుగా ఎవరితో మాట్లాడక పోవడం. దానికి తోడు ఆంటీ చూసి చూడనట్లు గా ప్రవర్తించడం... పుస్తకం తెరిచినా, మూసినా

అరడుగుల ఆంటీ పాలకోవా లాంటి బాదీ... కళ్లలో మెదిలేది. అవకాశం కోసం ఎదురు చూస్తూ ఈటీలో విహారిస్తూ... మానసికంగా ఆంటీతో కలిసినట్లు కలలు కంటు వుండేవాడిని.

దసరా సెలవులు. ఆంటీని విడిచి పెట్టి ఈరికి పోబుద్ది కాక వుండిపోయాను. ఆంటీ భర్త బిజినెస్ మీద ఎదో ఈరెళ్లాడు. ఎప్పుడో స్టాడో చెప్పడం కష్టం... నేను ఆంటీని ఎలా నైనా పొందాలనుకున్నాను. దానికోసం ప్లాన్ వేస్తున్న నాకు...

"మురళి ఇలా రా" అంటూ ఆంటీ నన్నాయి రాగాలు గొంతు.

"ఏంటి ఆంటీ?" వెళ్ళాను.

"కొద్దిగా మార్కెట్ కి వెళ్లి సరుకులు తెస్తావా?"

"తప్పకుండా... అంతకంటే భాగ్యమా" అని మనసులో అనుకుని "అలాగే ఆంటీ" అన్నాను.

ఏమేమీ తెవలో నా చేత వ్రాయారవి డబ్బిచ్చింది.

మార్కెట్ కి వెళ్లి సరుకులు తెచ్చాను. ఆంటీ కనిపించలేదు. "ఆంటీ... ఆంటీ" అని పిలిచాను.

"ఇక్కడున్నాను మురళి" అని బాత్ రూమ్ లో నుంచి వినిపించింది.

"సరుకులు తెచ్చాను ఆంటీ" అన్నాను.

● ● ●
వినీల ఆంటీతో కబుర్లు చెప్పడ
మంటే నాకు మహా సరదా...
● ● ●

నా అన్న మూరుడు

జయ్ దత్ గురించి అతని సోదరి ప్రియాదత్ మాట్లాడుతూ "నా అన్న మూరుడు, నుపిడ్. మా కుటుంబానికి చెడ్డపేరు వస్తుందని అతని దగ్గరున్న ఎ.కె.56 గురించి నాకు గాని, పాపాకుగాని చెప్పలేదు. పాపా అతనికి సలహా ఇస్తూ, నువ్వు తప్పుడు వని చేసి ఉన్నట్లయితే, ఎయిర్ ఫోర్ట్ నుంచి తిన్నగా పోలీస్ స్టేషన్ కు వెళ్లి, తప్పు ఒప్పుకో" అని చెప్పారు. వాడు అదే వని చేశాడు. అంత మాత్రం చేత వాడికి టెర్రరిస్టులతో కానీ, బాంబు ప్రేలుళ్ళతో కానీ సంబంధముందని ఆరోపించటం భావ్యం కాదు" అని అంది.

"అవి ఇంట్లో వదేసి... బెడ్ పైట వల్ల వుంది అందివ్వవూ" అంది. అంటే తియ్యగా, మత్తుగా విస్పించింది అంటే గొంతు.

"నామనను ఉరకలు వేసింది. అంటేని బాత్ రూమ్ లో చూడాలని... పరుగున వెళ్లి టవల్ తీసుకోచ్చి ఇదిగో అంటే" అన్నాను.

"తలుపు తెరిచి లోపల వుంచెళ్ళ... నేను నబ్బురానుకుంటున్నాను" అంది.

నా గుండె వేగం పెరిగింది. చిన్నగా తలుపు తెరిచాను. ఎదురుగా ఆరడుగుల అంటే నగ్గు సుందర విగ్రహం అంటే బేర్ బాడీపై నీటి చుక్కలు నాలో ఉద్రేకాన్ని పెంచాయి. వెన్నెల ముద్దలంటి పాలిండ్ల మధ్య నన్నటి లోయ... లోయ వెంబడి కిందికి జారాయి నా చూపులు. తెల్లగా... నునుపుగా వున్న ఉదరంపై రూపాలు బిళ్ల సైజులో లోతైన బొడ్డు... కండవట్టిన తోడలు... నాలో వేడి సెగలు... సెగలై... నీరు ఆవిరై పోతుందనిపించింది... ఇంతలో అంటే తలపై నీళ్లు గుమ్మరించుకొంది. మొహానికి రానుకున్న సోప్ పోవడంతో ఎదురుగా నేను కనిపించాను.

"ఎంటి... ఇక్కడ వున్నావ్?" అంది.

"టవల్... అంటి... ఎక్కడ వుంచాలో...."

"ఇలా ఇప్పుడు..." అంటూ తీసుకుంది.

మెల్లిగా వెను తిరిగి చిన్నగా విజిల్ వేసు కున్నాను. అంటే బేర్ బాడీని చూశాను. అయినా ఏమీ అన్నేదు. అంటే గ్రీన్ సిగ్నల్ ఇచ్చినట్లే అని... నా మనసు ఉవ్విళ్ళూరింది.

రూమ్ కెళ్ళలేదు. అంటే ఇంట్లోనే కూర్చు న్నాను. అంటే బాత్ రూమ్ లోంచి వచ్చింది. వంటి మీద టవల్ మాత్రమే వుంది. అర్థ నగ్గుంగా మరి సెక్సీగా ఉంది అంటే.

"ఎంటి రూమ్ కెళ్ళలేదా" అంది.

"లేదు అంటి బోర్ కొడుతుంది" చెప్పాను.

"టి.వి. ఆన్ చేసుకోకూడదు" చెప్పింది.

ఎగిరి గంతేశాను నేను. టి.వి. కమ్ బెడ్ రూమ్ ఒకటే. అంటే డ్రస్ కూడా అక్కడ ఛెంక్

చేసుకుంటుంది. బెడ్ రూమ్ లోకి వెళ్ళాను అంటే తోపాటు... టి.వి. ఆంటీనే ఆన్ చేసింది. నా చూపులు అంటిపైనే వున్నాయి. నేను వున్నాననుకుందో లేదో గాని టవల్ విప్పి బీరువా ఓపెన్ చేసింది. నాకు అంటి వెనుక భాగం క్లియర్ గా కనిపిస్తుంది. కాని డైర్యం చాలడం లేదు. డ్రస్ ఛెంక్ చేసుకోవడం వూర్తి కానిచ్చి... తను నా ప్రక్కనే కూర్చోంది టి.వి. చూడడానికి. అంటే అరటి బోదేలాంటి తోడకు నా తోడకు తగులుతుంది. ఉలి పొరలాంటి చీర... లోపల లంగా వేసుకోలేదు... నాలో కామోద్రేకం అంటేని నా చేతులలో క్వాజువల్ గా తగిలినట్లు తగిలాను... ప్రెష్ గా సుహాసన... డైర్యం చాలడం లేదు. తట్టుకోలేక లేచి వచ్చాను. అంటి పలకరించలేదు.

"మురళి.. నీళ్లు పట్టుకొస్తావా?" అంది అంటే బట్టలుతుకుతూ.

"అంటి అందాలను చూడొచ్చని వెళ్ళి ఒక బిందె పట్టుకొచ్చాను.

చీరను తోడల వరకు లాగి మడిచి కూర్చోంది. అలాగే పైట ఒడిలోకి చేరింది కుప్పగా. అంటే బట్టలుతుకుతుంటే యోవ్వన నంవద కదులుతుంది. అంటే నాతో మాట్లా డుతూనే వుంది... ఎంత చూసినా తనివి తీరడం లేదు. అంటే ప్రవర్తన నన్ను కోరుతున్నట్లు అనిపించినా మాటల్లో ఆ భావం కనిపించడం లేదు... చూసి ఆనందించడం... రూమ్ లో సంతృప్తిపడటం అలవాటయ్యింది నాకు.

ఆ రోజు ఓ ప్లాన్ వేశాను. ఎటూ అంటి భర్త లేడు. అంటే ఒక్కతే పడుకుంటుంది. అదీ అంటికి ఆరు బయట పడుకోవటం ఇష్టం కాబట్టి ముందు రూమ్ లో పడుకుంటుంది. ఏది ఏమైనా రాత్రి వెళ్ళాలి అనుకున్నాను.

రాత్రి పన్నెండు కొట్టింది గడియారం. నాలో ఆవేశం నా కళ్ల ముందు అంటి నగ్గు రూపం... వెళ్ళిగా, పిల్లిలా అంటి వడక దగ్గరికి వెళ్ళాను.

మోకాళ్ల పైకి లేచిన చీర... లోపల లంగా లేదు. ముడుచుకొని మూడంకెలా పడుకొంది. పైట ఎక్కడో వుందో... జాకెట్ లోంచి సగం పేచ్యగా వున్న పాలిండ్లు... తమకం ఆపు కోలేక అంటి పెదాలపై ముద్దు పెట్టుకున్నాను. అంటి కదలేదు. గాఢ నిద్రలో వున్నట్టుంది. పాలకోవా లాంటి బాడీని ఓసారి తనివి తీరా చూసి... అంటి చీరను మెల్లిగా పైకి జరుపుతూ... తోడలను రాస్తున్నాను. కొద్దిగా పైకి జరిపే సరికి అంటి కదిలింది. భయం వేసి మంచం కింద దాక్కున్నాను. కాని అంటి నిద్ర లేవలేదు సరికదా... వెల్లకిలా పడుకొంది మంచం కింది వైపు నుంచి లేచిన నాకు ఎదురుగా అంటి ఆడతనం వైట్ వెలుతురులో స్పష్టంగా కనిపించింది.

చీరను మరికొంచెం పైకి జరిపాను. ఉబ్బెత్తు భాగాన్ని తాళలేక చేతితో అదిమి... ముద్దెట్టుకున్నాను. అంటి మూలిగింది. ఈసారి ప్రక్కలోకి చేరి జాకెట్ హుక్స్ తప్పించాను. వెన్నెల ముద్దలంటి పాలిండ్లను రెండు చేతుల గుప్పిట్లో బంధించాను. అంటి తియ్యగా మూల్గింది. కల కంటుంది కాబోలు... నేను నగ్గుంగా తయ్యారయ్యాను... అంటే అణువణువులోని మకరం దాన్ని చవి చూశాను. అంటే నాకు సహకరించింది. తృప్తిగా వాలిపోతూ... అంటి కుచద్వయంపై ముద్దెట్టుకున్నాను. ఎదో చిలిపి ఆలోచన వచ్చింది. అంటి కుడికుచ ద్వయం నా నోట్లోకి వెళ్ళింది. చప్పరించసాగాను. ఆ పని పూర్తయ్యాక క్రిందికి జరిగాను. ఇప్పుడు 69 రతి జరుపుకొంటున్నట్లుగా మారాను. తోడల మధ్యన చేరిపోయాను తమకంగా... ఇంతలో అంటి ఉలిక్కిపడి లేచింది.

"నేను ప్రక్కకి జరిగాను" ఇప్పుడు నాలో భయం లేదు. అంటిని చూసి నవ్వాను. కాని అంటి నవ్వలేదు. నా చెంపను పగలగొట్టింది.

అంతే రూమ్ లో పడ్డాను. నాకు భయమేసింది. అందిరికి చెప్పే... అన్న ఆలోచన.

మరురోజు ఉదయం అంటి పిలిచింది. వెళ్ళాను. "ఎందుకిలా చేశావ్ చెప్పు అంటి అనిపిలుస్తుంటే... నేను ఎంతో సంతోషించానో తెలుసా... నేను అలాంటిదానినని ఎలా అనుకున్నావ్?" అంది.

"నాది తప్పయితే క్షమించు అంటి. అయితే నేచెప్పాది విను... నేను నిన్ను చూసినప్పుడు నాకు అలాంటి భావం కళ్ళలేదు. కాని నీ ప్రవర్తన నాలో అలాంటి భావాన్ని కల్పించింది" అన్నాను.

"నా ప్రవర్తననా?" ఆశ్చర్యంగా అడిగింది వినీల అంటి.

"అవును అంటి... నువ్వు ఏ రోజైనా చీరను నిండా కట్టుకున్నావా? ఎప్పుడు సగం కనిపించే నీ అందాలు నేను బాత్ రూమ్ లో నిన్ను పూర్తిగా నగ్నంగా చూసినప్పుడైనా మందలించావా? నా ప్రక్కన కూర్చొన్నప్పుడు నిన్ను తాకుతుంటే ఏంటి వని అని అడిగావా... ప్రతి క్షణం నీలోని ఎదో అందం బయట కన్పిస్తూనే వుంటుంది. గుర్తుకు తెచ్చుకో అంటి... అలా రోజు చూస్తే ఈ వయసులో తప్పో... ఒప్పో... ఆలోచించే శక్తి నాలో ఎక్కడ వుంటుంది. కాని... రాత్రి ఆలోచించాను అంటి. నాది తప్పు లేదనిపించింది" అన్నాను ధైర్యంగా.

అంటి చాలాసేపు మౌనంగా వుండిపోయింది.

"నిజమే మురళీ... నువ్వు చెప్పింది నిజమే. నా జాగ్రత్తలో నేను వుంటే ఇలా జరిగేది కాదు. నిజంగా నా కళ్ళ తెరిపించావు... నువ్వు చేసింది తప్పనిపించడం లేదు... అసలు రాత్రి కూడా నేను మా వారితో వున్నట్టు కల గన్నాను కాబట్టే... నువ్వు అంతసేపు నన్నేమి చేసినా నేను మేలుకోలేకపోయాను. ఎటువైపు నుంచి ఆలోచించినా నాదే తప్పు మురళీ... ఏమిటో నాకు చిన్నప్పటి నుంచి ఆ వద్దతి అలభాట యిస్తుంది. ఇప్పట్నించైనా మార్చుకుంటాను" అంటూ నా దగ్గరికొచ్చి, నా నుదిటిపై గాఢంగా ముద్దిచ్చింది.

నా మనసు తేలిక పడింది. ఆ రోజు నుంచి మా ఇద్దరిలోనూ మార్పు వచ్చింది. నా ఆలోచనలో... వినీల అంటి ప్రవర్తనలో... ఇంట్లో అయ్యాకా కన్నీళ్లతో వీడ్కోలు తీసుకొని వచ్చాను. వినీల అంటి నాకెప్పుడూ ఓ మధుర స్మృతిగానే మిగిలిపోయింది.

• • •
అణువణువు లోని మకరందాన్ని చవి చూశాను.
• • •

